

ningen vil blive utilfreds. Jeg vil ikke gøre, som man gør, naar man laver Jernbanepolitik i den danske Rigsdag, for ellers kunde man jo sige: Skulle vi ikke en Gang lave Portopolitik og spørge, hvorledes det gaar med de enkelte Medlemmers Valgkredse? Saa kunde det være, at man blev bange for at stemme for disse Forslag paa Grund af de Konsekvenser, der kunde komme ud deraf. Men jeg synes, der er gode Grunde her for Konservatisme; Folk kende den gamle Ordning, og den kan godt blive ved at bestaa; der kommer ingen Ravage ud af det.

Med Hensyn til Incassogebyret, baade de 10 Øre fast i Stedet for 10 pCt. og de 2 Øre for anmeldte Blade i Stedet for 5 Øre, kan jeg ikke se andet, end at navnlig den ærede Ordfører (Jerichow) maa indrømme, at hele den Opfattelse, som Udvalgets Flertal har fremsat paa dette Punkt, i Virkeligheden kun lader sig forsvare ved, at det er finansielle Hensyn, der kræve det. I Virkeligheden er det rationelt, at Incassogebyret er fast 10 Øre, og de 5 Øre for anmeldte Blade ere ret meget, 2 Øre ere mere passende. Men, sagde den ærede Ordfører, vi skulle have disse Penge; Fordringen om disse Beløb var en Del af et System; paa den ene Side kunde man nedsætte Gebyret og indføre Maanedسابonnement, paa den anden Side kunde man ved at opgive Lokalportoene vinde et større Udbytte paa Portoens Omraade; naar man nu spolerer Systemet ved ikke at ordne Lokalportoene, som det var paatænkt, maa Maanedسابonnementet bortfalde og Gebyret forhøjes; de Ting maa følges ad. Men, siger jeg saa, saa forraader denne Tankegang, at det er Finanserne, det kommer an paa, og ikke postale Hensyn, og naar det er saaledes, har jeg fra mit Standpunkt det Spørgsmaal at gøre mig selv: Er dette en heldig finansiel Foranstaltning? Jeg tror nu, at naar man bl. a. skrider til en Forhøjelse af Pakkeportoene for at faa et Overskud, er det en indirekte Beskatning, der falder paa Smaafolk. Naar jeg tænker paa, at vi skulle have flere Soldater, der skulle ligge inde længere og skulle flyttes fra Jylland til København, og tænker mig, at Pigen skal skrive til sin Jens og sende ham et Par Uldsokker, for at han kan have tørre Fødder under de mange Lejrøvelser, eller at Fatter og Mutter skulle sende en Spegepølse, saa skulle de erlægge en større Pakkeporto end før. Dette er nævnt for Gemytlig-

hedens Skyld, men det betyder dette, at det bliver en indirekte Beskatning paa Smaafolk, og det er det, jeg ikke vil gaa med til.

Jeg kunde ønske særlig at understrege, hvad jeg maaske ikke fik med første Gang, at vi for vort Vedkommende naturligvis tiltræde og stærkt anbefale Underændringsforslaget under Nr. 2 om, at de nuværende Adressebreve skulle beholdes. Det forekommer mig at være en saa naturlig Ting, at naar man sender en Pakke, kan man ønske Lejlighed til at sende en Forklaring med, der kun kan indeholdes i et Brev, men ikke paa et Kort. Der kan ogsaa være Lejligheder, f. Eks. naar man sender en lille lukket Æske, hvor man kan ønske at lægge Nøglen ind i Adressebrevet. Selv om der kan være postale Grunde, der kunne kræve en anden Ordning, er det fra Publikums Side en ganske naturlig Ting, at man beholder Adressebrevene.

Endelig vil jeg udtrykkeligt understrege, at for saa vidt Underændringsforslaget under Nr. 4 skulde blive forkastet, anbefaler jeg at stemme for Højremindretallets Underændringsforslag under Nr. 5, hvorefter Maksimum af Afgiften bliver 25 Øre.

Ordføreren (Jerichow): Jeg vil blot overfor den sidste ærede Talers (Eduard Larsen) Bemærkning om, at Strib og Fredericia ikke havde noget med hinanden at gøre, sige at Strib som bekendt staar i meget hyppig Dampfærgeforbindelse med Fredericia, og derfor hører Strib sikkert til Fredericias Opland. Det var derfor netop et overordentligt heldigt Eksempel.

Eduard Larsen: Jeg vilde foretrække, at Strib blev henført til Middelfart.

Ellinger: Jeg vil gerne gøre tre Bemærkninger til den højtærede Ministers Udtalelser. Den højtærede Minister er enig i det rationelle i, at der opkræves en konstant Betaling for et ganske bestemt Arbejde; men, siger Ministeren, naar man gaar bort derfra og holder sig til det gamle System om, at Betalingen skal være 10 pCt. af Abonnementsprisen, er der ikke Rimelighed for at sætte denne Grænse paa 25 Øre, som jeg har tilladt mig at foreslaa; det vil nemlig være et Gode for de større Aviser. Men dertil vil jeg dog sige, at naar man er gaaet til en Afgivelse fra det rationelle paa dette Punkt, ligger det i, at Udvalget er afvejet fra det rationelle paa et andet Punkt, nemlig med Hensyn til Vægten. Der har man imødekommet